

רבי"ט זילברמן מריוס (מאיר)

2312306

בן צילה ואידל

נולד ב- ז' שבט תשי"ז 9.1.1957

שרת בגדוד "אריות הגולן" (17)

נפל ב- ו' אדר תשל"ח 15.3.1978

במבצע ליטאני

זילברמן, מריוס (מאיר)

בן יהודה וצילה. נולד ביום ד' בשבט תשי"ז (9.1.1957) ברומניה. עלה ארצה עם משפחתו בשנת 1959. תחילה התיישבה המשפחה בירוחם ואחר-כך עקרה להרצליה, שם למד מריוס בבית-הספר היסודי ע"ש ויצמן ולאחר-מכן בבית-הספר התיכון שבהרצליה. מריוס היה חבר בתנועת 'הנוער העובד והלומד'. הוא היה ספורטאי מעולה וכייחד הצטיין בקרטה. תחום שבו הגיע להישגים נכבדים — חגורה חומה

ואליפות בשנת 1975. בשנת 1977 התגייס לשלי"ת, במסגרת גרעין בקיבוץ איתן. אישיותו היתה מזיגה נפלאה של כוח גופני וכוח רוחני. בחור חזק וחסון שהשכיל

להצניע את כוח שריריו בצניעותו, בשלות-רוחו, במסירותו למשפחה ולחברים וברמתו האינטלקטואלית הגבוהה. הצטיין בלימודים בייחוד בספרות, ושקד עליהם ללא-ליאות. את מרצו הרב השקיע לא רק בלימודים ובספורט אלא גם בעבודות שונות שמצא לעצמו בימות-החופשה. הוא לא בחל בשום-עבודה, הגם שבבית לא חסר לו מאומה. מריוס היה בעל חוש-הומור וחברותי מאוד, אך רציני ביחסו לסובב אותו — למשפחתו, לחבריו, לעיסוקיו הרבים ולארצו.

לאחר שירותו במסגרת הגרעין בשל"ת גויס לשירות סדיר בצה"ל. את הטירונות עשה בגולני ובסיום הטירונות הוצב לחיל-הקשר. הוא נשלח לקורס-מ"כים ולאחר סיומו נשאר כמדריך-קשר בבסיס הדרכה. מריוס היה מקובל על חבר המדריכים ועל החניכים. תפקיד ההדרכה נתן לו סיפוק רב.

ביום ו' באדר תשל"ח (15.3.1978) נפל בקרב בדרום-לבנון. הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין שבהרצליה. השאיר אחריו הורים ואחות.

במכתב-תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקד היחידה: "חובה עלי להודות, כי את בנכם לא הטפקנו להכיר לעומק. למרות-זאת, בלט רצונו להצטרף למבצע, וכישוריו המקצועיים אפשרו לו לקחת חלק בפרק חשוב זה בתולדות צה"ל" שד הביטחון דאז. עזר ויצמן, כתב במכתב-התנחומים למשפחה: "רב-טוראי מריוס זילברמן היה חייל מצוין, חבר למופת ואהוב על כל מי שהכירו".

במכון 'דניס' בהרצליה הוקמה לזכרו פינת, ומדי-שנה מתקיימת תחרות-קרטה על-שמו. בעיתונות פורסמו רשימות על דמותו.

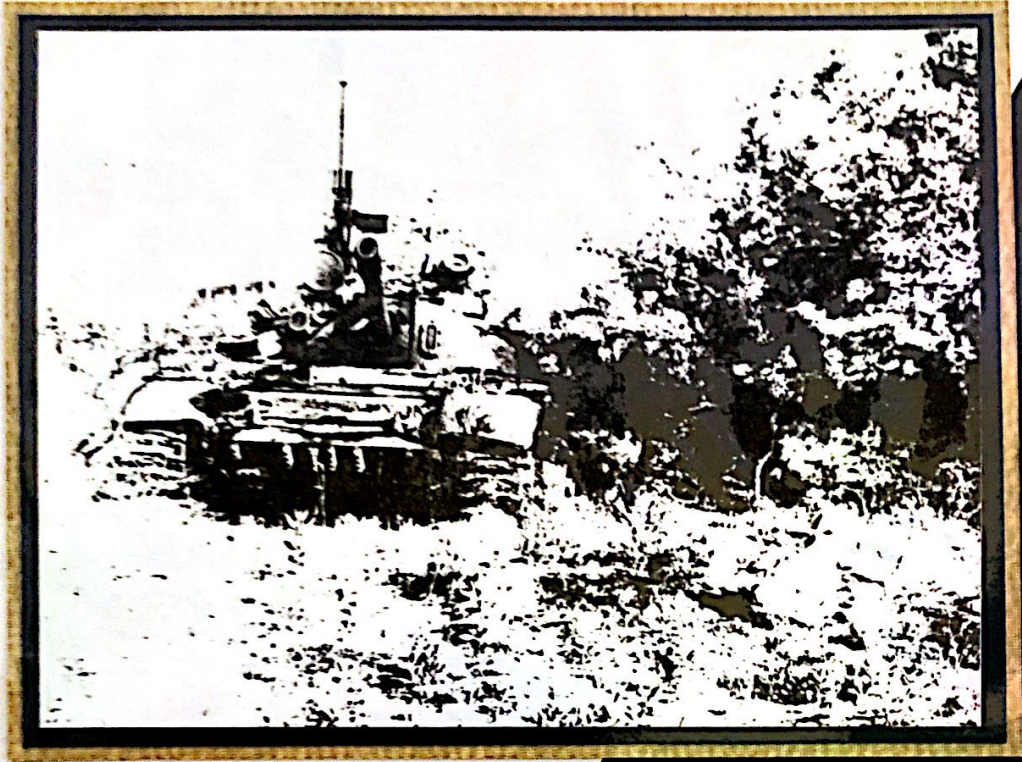
מבצע ליטאני (מרס 1978)

הפיגוע הרצחני שהביש החות (אקו "אוטובוס הדמים") ב-11 במרס 1978, בו מצאו את מותם 35 ישראלים ו-71 נפצעו, היה שיא חדש בפעולות האלימה של ארגוני המחבלים. פעקבות הפיגוע החליטה ועדת חקירה לעיוני בטחון על מבצע יזום בהיקף נרחב שיהיה יעיל ויעיל לטווח של כ-10 ק"מ בתוך שטח לבנון. סוג המשימה המוצהי במבצע "אמ"ת חכמה" פעל בגזרת מזרחית-מרכז עיון ופיל יחידות של חטיבת גולני בפיקוד אל"מ אמיר ראובן חמ"ט, ויחידות צנחנים בפיקוד אל"מ דודן רובין. המשימה חטיבתית בשלב א' של המבצע הותה חיסול מעוזי המחבלים בגזרת אל"ת'ים, והיא פועלת על ידי לוחמי חטיבת גולני בתנועת מלקחיים מצפון ומזרם, נדף "ודעו" יצא בגלל ביווט-לילה קשה וארוך מהמועבה מטולה אפוא עד למבצע אליה'ים. גודד "הבוקעים הראשוני" נע על וחל'מים בליווי טוחים דרך המובלעת הנוצרית הגדולה ממטולה דרך אליה'קליעה ועד מרג' עיון. המג"ד סא"ל ציון זיו (ולג) עבר מדרכו דרך "מפקדת בוחות חמילוציות הנוצריות", פגש את דב'ן הדאד וקיבל ידועות מודיעינויות מעודכנות על הועדפות המחבלים באוה, ברימויות לפעולות שני הגדודים, שכבשו בקלות יחסית את הכפר והמבצר באליה'ים, נע נדוד "בדק" באותו ציר ממטולה למרג' עיון במטרה לכבוש ולטהר את אל-עכוש ואדהור. פלוגה בפיקוד הסמג"ד כבשה בשעה 2.00 את אל-עכוש, ושאר הכוח בפיקוד המג"ד כבש בשעה 4.30 את אדהור. עוד באותו לילה השלימה חטיבת גולני את משימותיה, ולוחמיה השתלטו על רשיא אליה'מ'ר ועל ג'סריאליה'דלה.

לוחמי גולני במבצע ליטאני

טנק של האויב

עדיסה - כפר לבנוני

גדוד 17 במבצע ליטאני

מבצע ליטאני:

מהלך המבצע מנקודת מבטו של הגדוד

הגדוד יצא למבצע עם שתי פלוגות גדולות - 90 לוחמים כל אחת (אחד המיפיים היה צ'ורא ענבר, בנו של בני ענבר, שחיק מגיד הגדוד בשנות השישים), ועוד פלוגה מסייעת שכללה מחלקת דפס ג' על 4 כלים, ומחלקת סיור על שני זחלימוס פלוס כיתת סגל של פלוגה ג'. החטיבה התפצלה לשני כוחות - בפיקוד איציק מרדכי, מד"ט גולני, ויא"א. גדוד "אריות הגולן" היה בכוח יא"א.

הגזרה לא היתה חדשה לגדוד, שחתאמן לקראת מבצע באיאר, לכיבוש תל-שעלבון וצומת צ'ן אלהווא. כל המפקדים הכירו את השטח מתצפית.

במוצאי שבת ה'11 במרס, בליל הפיגוע החבלני, פלוגה ב' היתה בבירנית, בתעסוקה במובלעות, ופלוגה א' היתה בחופשה. עיקר הפעילות היתה קריאת הכוחות מהחופשה, שהתבצעה במהירות. למחרת, ב'11 במרס, נערכה קבוצת פקודות, ומשימת הגדוד נמסרה לו. למשימה הראשונית הצטרף כיבוש מוצב 850. השיטה: תנועה רגלית, בסיוע ארטילרי מסיבי.

בגמר קבוצת פקודות תדרך יא"א את המיפיים. עד השעה 15:00 הושלמו תכניות ההתקפה. רק בשעות אחר הצהריים הגיעו אחרוני החיילים והזדוודו. המשימות המנהלתיות הסתיימו, והגדוד היה מוכן לקרב מזג אויר סוער הביא לדחיית שעת האפס ביום אחד: ולמחרת, יצא הגדוד למבצע.

בשעה 02:00, הלילה שבין יום שני לשלישי, נכנסה חטיבת ביסלמיכ, יחד עם יתר כוחות המבצע, ללבנון. כוח איציק כבש את מרון אראס. גדוד "אריות הגולן" הוביל בתוך כוח יא"א, כבש את יעדי, פתח את הדרך לגדוד "השועל המעופף", וחסם לצפון. (תיאור מפורט של קרב זה קבא בחמשד) למחרת בערב, המצב היה שצה"ל יושב בבינת ג'ביל, וגדוד "אריות הגולן" באזור מגדל רומים ועד לרכס.

למחרת, יום חמישי, כבש גדוד "אריות הגולן" את הטיירים, והתמקם על הגבעות מצפון שטלסו על חבטא. יום שישי היה יום המתנה, ונראה היה שהמבצע הסתיים.

למעשה, ההתקדמות נעצרה מסיבות מדיניות. פסק-הזמן נוצל להתארגנות, וגדוד "אריות הגולן" חזר ללחום בתוך כוח איציק - חטיבת ביסלמיכ. בשבת התקבלה ההוראה להמשיך בתנועה צפונית. הלחימה חיתה בדרך כלל שקטה, כמעט בלי ירי.

למחרת, עם שחר יום ראשון, נתקבלה הוראה לתנועה מהירה קדימה, כדי לתפוס את השטח שעד קו הליטאני דרך תבנין, ג'יא עד פאתי כפר קנא, והסיבה לפניה מערבה וזיתה חשאית לנוע מחר לכיוון צור שטם היו ריכוזי מתבלים גדול. גדוד "אריות הגולן" חמשיך לנוע בעקבות חטיבת הצנחנים, וסיחר את-קנא.

בשלב זה ירדה הוראה להתכונן למבצע מוטס, לעבר הפאתח-לנד, אבל זה התבטל לאחר מכן. בימים הבאים ביצעה החטיבה סריקות באיזוריה. עם שחר יום חמישי קיבל גדוד "אריות הגולן" אישור לחזור לבסיס: המבצע הסתיים עבורו. עד הערב יצאה חטיבת ביסלמיכ כולח מלבנון. חטיבת ביסלמיכ, שאחז לה המבצע הראשון בתור חטיבה לוחמת, קיבלה את האגוז הקשה במבצע, שחזא מרון אראס תל שלעבון וג. 850. החטיבה טענה בעזרה טובה וללא דופי ודרגי צה"ל הגבוהים ציינו לשבח את החטיבה. גם בשליג המשיכה החטיבה כסבל משימות קשות - ולעמוד בזה.

נהר הליטאני

מהלך הקרב ביום המבצע הראשון (כפי שתיאר המג"ד דאז, שלמה רביד):

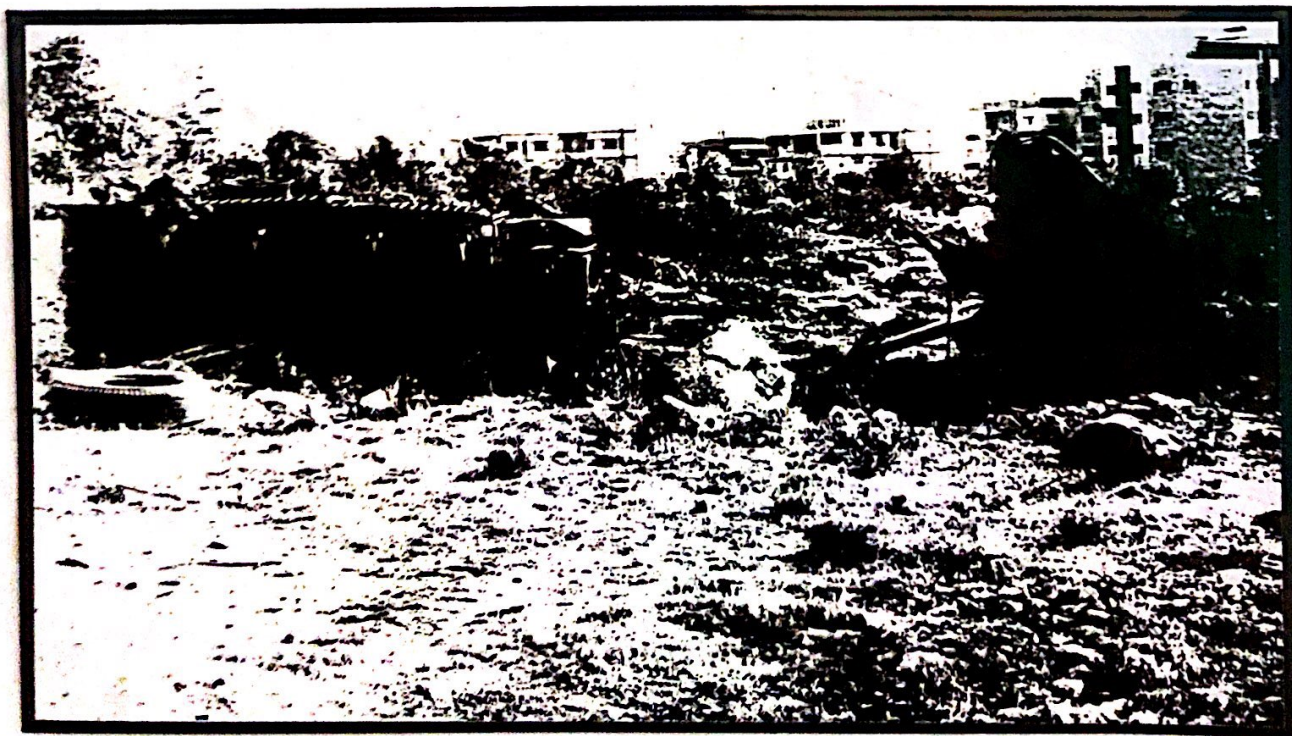
"דחיית המבצע אפשרה לנו להתכונן למבצע באופן קצת יותר מסודר – ברור שביום אחד אי אפשר היה לערוך מודלים ולחזיר באופן יסודי את המשימה.
"ביום שלישי בלילה נענו רגלית אל היעדים. התנועה היתה קשה. הגדוד התפצל לשתי פלוגות האחת בפיקודי, עלתה על היעד הראשון, נג. 850, ופלוגה שניה בפיקוד הסמג"ד עלתה על תל-שעלבון. בהתקרבות ליעדים קיבלנו את הסיוע הארטילרי המסיבי המובטח. הסנקים, לעומת זאת, שהיו אמורים לסייע באש שטוחת-מסלול, שקעו והגיעו באיחור.

"בסביבות השעה 02:30 לפנות בוקר נערכה המתקפה. בסך הכל ביצעו שתי הפלוגות את משימתן ללא חזי וזאת כאשר ההשתלטות כללה מספר התקלויות עם מחבלים בטוחים קצרים מאוד. ספרנו עם בוקר 31 גוויות של מחבלים על שני היעדים. לגדוד היה הרוג אחד, בתל-שעלבון, מיכ בצדד. הוא קיבל פגיעה ישירה בראש.
"בשעת התבירח עם הנגמ"שים עלה אחד הנגמ"שים על מוקש כפול סנדביץ' ר3 חילים שחיו בו, מהפלוגה השלישית, נחרגו."

סיום הלחימה במבצע ליטאני (18-21 במרס 1978)

בתום שלב א', והשלמת משימתה בגירסה הצפונית המזרחית קיבלה חטיבת גולני המוקטנת (גדוד "ברק" נשאר באזור המזרחי הודאח לטע מערבה תוך טיהור הציר דרך הכפר איטיפה ועד צומת ע' גדוניה. ב-19.3.78 לאחר מוטי לזלח רגלי מיוגע וריפוד ארטילרי ואווירי על אוור ע' גדוניה טוהר מערך המחבלים שם בהתקפה עם שחר. כרזמנית חנוע לאזור כוח-משנה של כוח המשימה המזרחי, כוח הצנחנים במיקוד דורון רובין, וחבר לחוד חטיבת גולני, מבאן ואילך הושלם שלב ב' של המבצע במחירות ומול התנגדות קלה. כוחות גולני נעו במחירות על הציר הצפוני מדרום לנחל ליטאני מערבה דרך דודע'יה ועד לאיזור עבסיה, השולט על העיר צור ממזרה. הכפר עבסיה נתפס ללא-קרב, לאחר שנחרס כמעט לחלוטין על-ידי הפצצת חיל-האוויר הישראלי. שר הבטחון, עזר ויצמן, הציע לדמטכ"ל בתצפית מרכס עבסיה לכבוש את העיר צור, אך הרמטכ"ל התנגד לקרב ארוך וקשה בשטח בנוי בעיר גדולה. העיר צור והשטח בין שפך הליטאני ועד מדרום לרשידיה נשאר בידי המחבלים וכונה אה"כ מתבלעת צור. "במבצע ליטאני" נהרגו כ-300 מחבלים ומאות נפצעו. 18 חיילי צה"ל נהרגו בקרבות ו-113 נפצעו.

מראה כפר לבנוני ב-78'

שבע־עשרה
אנחנו העץ של ירוק וצהוב
ולב מתרחב מן השורש הטוב
שבע־עשרה
אנחנו אבק ועמוד הענן
וגדוד אריות הגולן.

הלילה עברנו גבולות והרים
כי זמר האש עוד לא תם
ועד שיבוא השלום לכפרים
אנחנו נוביל פה כיתה.

רובה על השכם ומצח מזיע
מלא התגור בהרבה גאוה
הרי אריות הם עוצמה שתרתיע
ואם ניקרא לא נרבוץ בשלוחה.

שבע־עשרה
אנחנו העץ של ירוק וצהוב
ולב מתרחב מן השורש הטוב
שבע־עשרה
אנחנו אבק ועמוד הענן
וגדוד אריות הגולן.

חלילה גמענו מרחק ושדות
בדרך אל קו הפקודה
לבנו נושא תרמילי אגדות
ושוב תירשם אגדה.

בדרך חזו כבר הלכו לפנינו
ונעל גבוחה כבר הצתה אופקים
חלילה הזה נזמר את שירנו
שלא נבייש לוחמים ותיקים.

שבע־עשרה
אנחנו העץ של ירוק וצהוב
ולב מתרחב מן השורש הטוב
שבע־עשרה
אנחנו אבק ועמוד הענו
וגדוד אריות הגולן.

חלילה צמחנו שורת מפקדים
בנתיב הפיקוד העולה
כי רק פה בגדוד המ"ם כ"פים לומדים
שכל מפקד הוא גם לב.

וכל מפקד הוא ראשון אל הקרב
ראשון להחליט, אחרון לעזוב
וחוא המלכד את כיתת חייליו
והוא גאוה בירוק וצהוב